

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทุก ๆ ด้านในกระแสแห่งโลกไร้พรมแดน หรือที่เรียกกันว่าโลกาภิวัตน์ (Globalization) ประเทศไทยได้จัดทำแผนระดับประเทศเพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาวะของโลก ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ซึ่งได้พลิกโฉมหน้าแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่เคยเป็นมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-7 ถึงจุดหักเหครั้งใหม่ นั่นคือ แนวคิดในการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม ปัญหาสภาวะแวดล้อม รวมทั้งหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน เป็นลำดับแรก การให้ความสำคัญกับการพัฒนา "คน" หรือทรัพยากรบุคคลในชาติ กำลังจะกลายเป็นทิศทางหลักที่สำคัญในอนาคต ตามกรอบแนวคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ซึ่งกำลังจะนำมาปฏิบัติจริงต่อจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการพัฒนา "คน" ให้มีคุณภาพ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคมและประเทศชาติ เป็นทั้งคนเก่ง คนดี และสุขภาพแข็งแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจการศึกษา มุ่งพัฒนาให้ทุกคนในสังคมได้รับการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ สามารถใช้ภูมิปัญญาขึ้นนำกระแสการพัฒนา มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเป็นส่วนรวมในทุกมิติ เน้นศักดิ์ศรีของความเป็นคน มีจิตสำนึก และรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นการพัฒนาอยู่บนพื้นฐานความเป็นไทย รู้จักตัวเอง รู้จักวัฒนธรรมไทย การพัฒนาทุกเรื่องมุ่งให้คนมีความสุขและสามารถแข่งขันในกระแสโลกาภิวัตน์ได้โดยไม่ทิ้งสภาพความเป็นไทย โดยปรับเปลี่ยนวิธีการหรือวิถีการคิดของคนไทยจากความคิดเดิมที่เป็นการแยกส่วนมาเป็นบูรณาการ (ประชาชาติธุรกิจ, ฉบับพิเศษ, ม.ป.ป., หน้า 11)

การจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อการพัฒนาคน สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมือง อันจะนำไปสู่การพัฒนาในส่วนรวมของประเทศชาติ การจัดการศึกษาในทุกระดับจะมุ่งให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น รู้จักแก้ปัญหา รักการทำงานและสนใจที่จะมีส่วนร่วมในการกิจของส่วนรวมตามวิถีทางของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีระเบียบวินัย มีวัฒนธรรมและศีลธรรม รู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ภายในขอบเขตแห่งกฎหมาย (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, 2534, หน้า 153)

การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษานับว่าเป็นการจัดการศึกษาที่สำคัญยิ่ง เพราะการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ทนต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็นและครองชีวิตอย่างสงบสุข โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถขั้นพื้นฐานและให้สามารถลงสภาพอ่านออก เขียนได้ คิดคำนวณได้ มีความสามารถประกอบอาชีพตามสมควรแก่วัย ดำรงตนเป็นพลเมืองดีของชาติ (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, 2535, หน้า 1)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติรับผิดชอบและดำเนินการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523 โดยแบ่งระบบการบริหารงานเป็นระดับต่าง ๆ ประกอบด้วย ระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับกลุ่มโรงเรียน และโรงเรียน ตามลำดับ ซึ่งทุกระดับนับได้ว่ามีความสำคัญในการที่จะส่งเสริมสนับสนุนและรับผิดชอบในขอบข่ายงานที่แตกต่างกัน โดยถือว่า โรงเรียนเป็นหน่วยงานระดับปฏิบัติการที่สำคัญที่สุด เพราะภารกิจหลักของโรงเรียนคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และความต้องการของสังคม ผู้บริหารโรงเรียนจึงนับได้ว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อภารกิจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว

การบริหารการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานศึกษาหรือโรงเรียน ซึ่งมุ่งเน้นเพื่อประสิทธิภาพที่จะพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของสถานศึกษาในการที่จะผลิตนักเรียนอย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะทำงานหรือครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ทรัพยากรสภาพแวดล้อม กระบวนการบริหารและปัจจัยประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน โดยต้องมองภาพรวมของภารกิจทั้งหมดอย่างชัดเจน ดังนั้นงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษา โดยอาศัยกระบวนการที่สำคัญ 3 ประการ คือ กระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการนิเทศการศึกษา ในส่วนของกระบวนการการนิเทศการศึกษานั้นเป็นส่วนสำคัญยิ่งส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การนิเทศการศึกษามุ่งบรรลุตามจุดหมายที่กำหนดไว้ เพราะกระบวนการนิเทศการศึกษาเป็นขั้นตอนของการปฏิบัติงานอันประกอบไปด้วย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน และการประเมินผล ดังนั้นหากผู้มีส่วนรับผิดชอบในการจัดการนิเทศการศึกษาได้ปฏิบัติตามกระบวนการจะสามารถทำให้การนิเทศการศึกษามีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล (ปรีชา นิพนธ์พิทยา, 2537, หน้า 16) และในการนิเทศนั้นเป็นหน้าที่ที่ผู้บริหารทุกระดับจะต้องดำเนินการ โดยมีผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศในหน่วยงานของตนเป็นผู้รับผิดชอบ และในระดับโรงเรียนผู้บริหารจะเป็นกลจักรสำคัญที่สุดในการนิเทศภายในโรงเรียน เพื่อให้การปฏิบัติงานทุกงานมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพตามความมุ่งหมายของหลักสูตร (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย, 2534, หน้า 3)

งานบริหารโรงเรียนมีขอบข่ายครอบคลุมงานหลายงานด้วยกัน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดงานบริหารโรงเรียนรวม 6 งาน คือ งานวิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการการเงินและพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน งานทั้ง 6 งานนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์หลักของการบริหารโรงเรียนจะเห็นว่า งานวิชาการเป็นงานที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักนั้นโดยตรง (อึ้งใน สอนอง เครือมาก, 2536, หน้า 116)

งานวิชาการจึงเป็นงานหลัก ซึ่งเป็นงานที่ทำให้แก่นักเรียนบรรลุจุดหมายของหลักสูตรโดยตรง ส่วนงานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการการเงินและพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนนั้นเป็นงานสนับสนุนส่งเสริมให้การปฏิบัติงานหลักเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาเห็นว่า การบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการที่มีลักษณะถึงการดูแล สนับสนุน ควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล การทำงานของคณะครู และคณะทำงานในส่วนที่รับผิดชอบงานวิชาการและอาจใช้อำนาจ (Power) สั่งการและตำแหน่งหน้าที่บังคับบัญชา มากกว่าการจะเป็นการร่วมกันวางแผน และดำเนินงานร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนตามขอบข่ายงานวิชาการ ซึ่งประการหลังนี้เป็นการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการบริหารงานวิชาการนั่นเอง

การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน จึงเป็นภารกิจหลักตามระบบการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารจะต้องมีการนิเทศงานวิชาการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพราะถือว่ามีความสำคัญยิ่ง เพราะ เป็นการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการสอนของครู และนักเรียนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้นำในด้านวิชาการ โดยทำงานร่วมกับครูในโรงเรียน (ลำพอง บุญช่วย, 2536, หน้า 189) ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ศึกษามุ่งศึกษาการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะเห็นว่าการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนเป็นส่วนสำคัญในการบริหารงานวิชาการ และการบริหารการศึกษา ดังพระราชดำรัสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อ้างใน ปรีชา นิพนธ์พิทยา, 2537, หน้า 3) เกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนว่าเป็นการดำเนินงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลภายในโรงเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้างานและหัวหน้าหมวดวิชา นับว่าเป็นสิ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีแก่การศึกษาหลายประการ คือ

1. เป็นการเสริมกำลังการนิเทศการศึกษาอย่างทั่วถึง
2. เป็นการแก้ปัญหาได้ตรงจุดประสงค์
3. บรรยากาศของการนิเทศจะเป็นบรรยากาศของความรัก ความสามัคคี
4. การติดตามผลการนิเทศจะกระทำได้ตลอดเวลา ไม่ขาดระยะ

จากความสำคัญของการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้อการจัดการเรียนการสอนของครูมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด แต่ปรากฏว่า สภาพการปฏิบัติจริงในการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน จากผลการศึกษา เกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนทุกระดับ พบว่า มีการปฏิบัติกันน้อยมาก เนื่องจากบุคลากรภายในโรงเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา และประการสำคัญ คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการจัดทำแผนงานนิเทศภายในโรงเรียน (ส่งัด อุทรานันท์ อ่างใน หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534, หน้า 4) งานนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนจึงต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง ต่อเนื่องและครบกระบวนการ

ในการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535-2537 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535-2539) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535-2537
ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย

กลุ่มประสบการณ์	เป้าหมายผลสัมฤทธิ์ ตามแผนฯ 7	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ		
		2535	2536	2537
กลุ่มทักษะ				
- คณิตศาสตร์	50	60.00	60.57	59.79
- ภาษาไทย	70	65.97	68.62	66.79
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	70	69.13	63.69	61.00
กลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ	80	77.78	78.77	77.45
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	80	74.34	74.21	75.14
กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)	60	65.53	63.09	66.74

ที่มา : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย, 2538, หน้า 1

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนเฉลี่ยร้อยละของกลุ่มประสบการณ์อยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมาย ยกเว้นกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) และในปีการศึกษา 2537 มีแนวโน้มลดลงจากปีการศึกษา 2536 ทุกกลุ่มประสบการณ์ ยกเว้นกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยและกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ในระดับอำเภอ จากรายงานคุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535-2537 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมาย ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535-2539) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535-2537
ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง

กลุ่มประสบการณ์	เป้าหมายผลสัมฤทธิ์ ตามแผนฯ 7	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ		
		2535	2536	2537
กลุ่มทักษะ				
- คณิตศาสตร์	50	58.85	53.17	62.66
- ภาษาไทย	70	59.43	59.63	58.09
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	70	65.65	54.28	58.60
กลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ	80	72.77	73.23	73.85
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	80	67.05	65.47	66.64
กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)	60	60.04	56.80	59.26

ที่มา : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย, 2538, หน้า 10

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยร้อยละผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ต่ำกว่าเกณฑ์ตามเป้าหมายในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535-2539) ทุกกลุ่ม ประสบการณ์ ยกเว้นกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์เพียงกลุ่มเดียว ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์เล็กน้อย จากรายงาน การประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เชียงราย และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละกลุ่มประสบการณ์อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ต่ำกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่ กำหนด และแนวโน้มในการพัฒนาคุณภาพในแต่ละปีการศึกษาส่วนใหญ่ลดลงตามลำดับ ด้วยเหตุนี้ การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนจึงเป็นกระบวนการสำคัญกระบวนการหนึ่งที่จะสามารถแก้

ปัญหาและสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง โดยสภาพภูมิศาสตร์เป็นโรงเรียนในพื้นที่สูง การคมนาคมลำบาก เป็นพื้นที่กันดารและเสี่ยงภัย นักเรียนส่วนใหญ่เป็นชาวเขาเผ่าต่าง ๆ หลายเผ่า ได้แก่ จีนฮ่อ อาข่า มูเซอ ลีซอ และไทยใหญ่ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนจึงมีมาก และโดยสภาพพื้นที่ดังกล่าว การที่จะได้รับการสนับสนุนในการนิเทศการศึกษาติดตามช่วยเหลือในด้านวิชาการ จากหน่วยงานภายนอกหรือต้นสังกัดในระดับอำเภอและจังหวัดเป็นไปได้ค่อนข้างยากและน้อยครั้ง

จากสภาพข้อมูลทั้งหมดดังกล่าวมานั้น หากผู้บริหารสถานศึกษาได้มองเห็นความสำคัญของการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน และดำเนินการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนอย่างจริงจัง เน้นกระบวนการแล้วจะช่วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและส่งผลถึงคุณภาพของนักเรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และคนที่มีคุณภาพของประเทศชาติได้

ผู้ศึกษาในฐานะเป็นผู้บริหารโรงเรียนในพื้นที่สูง ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย และเคยดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์อำเภอมาเป็นเวลา 7 ปี มีความตระหนักและสนใจที่จะศึกษาถึงสภาพปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนประถมศึกษาในพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย เพื่อได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์นำไปใช้ในการพัฒนาการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนในพื้นที่สูงให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนประถมศึกษาบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนประถมศึกษาบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่จะศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ปีการศึกษา 2540

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนประถมศึกษาบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ตามขอบข่ายการนิเทศภายในโรงเรียนด้านงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

1. งานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้และการจัดทำหลักสูตร
2. งานด้านการจัดการเรียนการสอน
3. งานวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน แบบเรียน
4. งานห้องสมุด และมุมหนังสือ
5. งานส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอน
6. งานประชุมอบรมทางวิชาการ
7. งานวัดและประเมินผล
8. งานด้านการวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินการ
9. งานส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูจัดทำแผนการสอน การจัดตารางสอน และกำหนด

การสอน

10. การนิเทศการสอนในชั้นเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การนิเทศงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนได้ปฏิบัติหรือดำเนินการในการทำงานร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนตามขอบข่ายด้านงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

2. โรงเรียนประถมศึกษาบนพื้นที่สูง หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ซึ่งอยู่ในถิ่นที่มีความทุรกันดารและมีความ เสี่ยงภัยของพื้นที่ซึ่งอยู่บนภูเขา และชุมชนมีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ทั้งทางด้านภาษา ความ เป็นอยู่ ประเพณี ความเชื่อและศาสนา

3. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียน อาจารย์ใหญ่ และครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานการประถม ศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

4. ครูวิชาการโรงเรียน หมายถึง ครูผู้สอนที่ทำหน้าที่หัวหน้างานหรือปฏิบัติงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัด เชียงราย

5. ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำผลการศึกษาไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ให้เหมาะสมกับสภาพโรงเรียนบนพื้นที่สูงและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น อันจะส่งผลถึงคุณภาพการศึกษา ต่อไป